

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ**

(обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 14 от 2017 г.; изм., бр. 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 49 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 19 от 2019 г., изм. бр. 29 от 2019 г., бр. 11, 86, 103, 109 и 110 от 2020 г., бр. 16, 41, 43 и 80 от 2021 г. и бр. 15, 24 и 32 от 2022 г.)

§ 1. В чл. 30 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 18 се изменя така:

„18. одобрява общи за съдилищата, прокуратурата и Националната следствена служба автоматизирани информационни системи след съгласуване с министъра на правосъдието и министъра на електронното управление и осигурява системната интеграция и оперативната съвместимост на автоматизираните информационни системи на органите на съдебната власт;“

2. В ал. 5 се създава т. 20:

„20. одобряват автоматизираните информационни системи за органите на съдебната власт след съгласуване с министъра на правосъдието и министъра на електронното управление;“

§ 2. В чл. 175а, ал. 3, т. 2 след думите „(ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.)“ се поставя запетая и се добавя „наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 910/2014,“.

§ 3. В чл. 360а се изменя така:

„Чл. 360а. (1) Органите на съдебната власт могат да издават актове и извършват удостоверителни изявления в електронна форма при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. Актовете и изявленията се подписват с квалифициран електронен подпис.

(2) Органите на съдебната власт издават актовете и изявленията по ал. 1 в друга форма, когато това е:

1. предвидено в закон, или

2. невъзможно да бъде осъществено в електронна форма поради мястото на извършването им, участниците или поради изключителни обстоятелства от техническо естество.

(3) Органите на съдебната власт могат да извършват всички други предвидени в закона процесуални действия с помощта на електронни средства, освен ако поради естеството им това е невъзможно или в закон е предвидено извършването им по друг начин.“

§ 4. В чл. 360в, ал. 2 след думите „възможност за“ се заменят с „възможност, включително за лица с увреждания, за“.

§ 5. В чл. 360г се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашния текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Органите на съдебната власт осигуряват свободно и безплатно информация относно възможността за извършване на процесуални действия в електронна форма в единния портал за електронно правосъдие, на интернет страниците си и на видни места в сградите си.“

§ 6. В чл. 360е се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) т. 7 се отменя;

б) създават се т. 8 и 9:

„8. липса на компютърни вируси и програми за разстройване дейността на компютърни системи, за узнаване, заличаване, изтриване или копиране на компютърни данни;

9. възможността да се идентифицира страната.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) При наличие на технологична възможност техническата проверка на извършено действие под формата на електронно изявление се извършва автоматизирано за съответствие със стандартите и изискванията, определени с наредбата по ал. 1.“

§ 7. Член 360ж се изменя така:

„**Чл. 360ж.** (1) Участниците в съответното производство могат да извършват процесуални действия в електронна форма, освен когато закон не допуска това.

(2) Органите на съдебната власт приемат електронни изявления, с които се извършват процесуални действия, когато:

1. са спазени изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги;

2. изявленията са подписани с квалифициран електронен подпис, когато законът изисква саморъчен подпис за валидността на определени изявления;

3. са извършени чрез единния портал за електронно правосъдие и отговарят на изискванията по чл. 360е, ал. 1, т. 2 и 3;

4. са извършени чрез системата за сигурно електронно връчване, поддържана от Министерството на електронното управление и отговарят на изискванията по чл. 360е, ал. 1, т. 2 и 3.

(3) Документите и информацията, представени на електронен носител, постъпили по електронен път или въведени в информационната система на органите на съдебната власт, се обработват и съхраняват по начин, гарантиращ защитата от грешки, подправяне и загуба.

(4) След регистриране на постъпил електронен документ в информационната система, чрез която се извършват процесуални действия в електронна форма или се заявява извършването на удостоверителни изявления, автоматично се генерира и се изпраща потвърждение до подателя за получаването му.

(5) Потвърждението е електронен документ, който съдържа най-малко следните реквизити:

1. регистрационен номер;

2. име на адресата;

3. време на получаване на входящия електронен документ;

4. информация за достъп до електронния документ и до всички приложения към него документи, както и възможност за изтеглянето им с автоматично удостоверяване на съответствието им с постъпилите.

(6) Потвърждението се изпраща на електронния адрес за връчване на страната или процесуалния ѝ представител

(7) Идентификацията на лицата, подаващи електронни изявления, се извършва по реда на Закона за електронната идентификация или чрез средствата за електронна идентификация, издадени в друга държава членка, които отговарят на условията по чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014.

(8) Електронните изявления до съда се подписват с квалифициран електронен подпис, когато законът предвижда писмена форма за извършването им и наличие на подпис.

(9) Изявленията и актовете, подавани до органите на съдебната власт на хартиен носител, както и всички документи и информация на хартиен носител, се въвеждат в информационната система на органите на съдебната власт чрез снемане на електронен образ във вид и по начин, позволяващи възпроизвеждането им, включително в текстова форма.

(10) Пълното и точно съответствие на снетия електронен образ със снемания документ, както и на въведената електронна информация, се удостоверяват от съдебни служители.

(11) Документите по ал. 9 се пазят до изтичане на срока за съхранение на делото.

(12) При извършването на процесуални действия в електронна форма съдът предварително информира лицето по ясен, разбираем и недвусмислен начин относно:

1. техническите стъпки по създаването на изявлението;
2. възможността за достъп до електронното дело;
3. техническите средства за установяване и отстраняване на грешки при въвеждането на информация, преди да бъде подадено изявлението;
4. възможността за получаване на възпроизведени на хартиен носител копия и преписи от електронното дело.

(13) Пленумът на Висшия съдебен съвет осигурява технологичната и техническата възможност на органите на съдебната власт за извършване на действията по ал. 3 и 9.

(14) Лицето, извършващо действието в електронна форма, се уведомява на посочения от него електронен адрес в случай на технически нередовности.“

§ 8. Член 360з се изменя така:

„Чл. 360з. (1) При извършване на процесуално действие, което поставя началото на отделно производство, в информационната система на органа на съдебната власт се образува електронно дело.

(2) Електронното дело е съвкупност от свързани електронни записи в информационната система на органа на съдебната власт, която съдържа всички електронни документи и информация, създадени или предоставени от участниците в производството, както и електронни образи на документите и доказателствата, представени на хартиен носител, и електронни образи на съдебните актове и протоколи по чл. 360а, ал. 2.

(3) Органите на съдебната власт осигуряват на лицата, които имат право на достъп до делата, отдалечен, непрекъснат и безплатен достъп по електронен път до електронните дела, както и технологии и средства за достъп до електронните дела в помещенията, където се намират администрациите им. На лицата се осигурява и достъп до доказателствата по ал. 4, по чл. 360а, ал. 2 и чл. 360ж, ал. 9.

(4) Органите на съдебна власт осигуряват съхраняването на доказателствата и документите на материалния носител, на който са представени. Доказателствата, които поради естеството си не могат да се преобразуват в електронна форма, се прилагат към делото във вида, в който са представени пред съда.

(5) Съдилищата осигуряват възможност на лицата да извършват процесуални действия в електронна форма по достъпен начин или в удобен диалогов режим, включително за лица с увреждания.

(6) Органите на съдебната власт осигуряват поддържането и съхранението на електронните дела по начин, който не позволява случайното или незаконното унищожаване на данни от тях и не допуска неправомерен достъп, изменение или разпространение. За всяко електронно дело се съхранява информация за лицата и електронните адреси, от които делото е достъпно, времето за достъп, както и извършените по делото действия в информационната система на органите на съдебната власт.

(7) Органите на съдебната власт осигуряват чрез определени служители от администрациите им съдействие на лицата, които поискат да осъществят достъп до електронните дела.

(8) Цялото или част от електронното дело може да се възпроизвежда в необходимия брой документи на хартиен носител със значението на официални преписи след заверка от съдебен служител. За възпроизвеждането се събира такса като за препис.

(9) По искане на лицата, които имат право на достъп до делото, органите на съдебната власт им предоставят незаверено копие на цялото или на част от електронното дело, възпроизведено на хартиен носител. За възпроизвеждането се събира такса като за фотокопие.

(10) Такса по ал. 8 и 9 не се дължи в случаите на освобождаване по чл. 83 от Гражданския процесуален кодекс, както и в други случаи, предвидени в закон.

(11) По искане на лицата, които имат право на достъп до делото, органите на съдебната власт им предоставят извлечение от цялото електронно дело на технически носител. Ако техническият носител е предоставен от лицето, не се дължи заплащане на такса. В останалите случаи лицето дължи само заплащане на разходите за осигуряване на носителя.“

§ 9. В чл. 360и думите „и начинът на съхраняване на доказателствата и доказателствените средства по делата“ се заличават.

§ 10. В чл. 360к се изменя така:

„Чл. 360к. (1) Квалифицираните електронни подписи на съдиите, прокурорите, следователите и съдебните служители съдържат уникален служебен идентификатор, различен от единния им граждански номер.

(2) Пленумът на Висшия съдебен съвет определя с правилник вътрешния ред за използването на електронен подпис и електронна идентификация от органите на съдебната власт.

§ 11. В чл. 360н ал. 2 се отменя.

§12. В чл. 360с, ал. 1 се създава изречение второ: „Освен в случаите по чл. 360з, ал. 8 възпроизведените на хартиен носител електронни съдебни актове по чл. 360н, ал. 1 имат значението на официално заверени преписи, ако върху тях е положен визуализиран електронен печат от съответната информационна система.“

§ 13. В чл. 386 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) За осъществяване на задълженията по ал. 1 на Министерството на правосъдието се осигурява достъп до Националната база данни „Население.“

2. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно 5 и 6.

§ 14. В чл. 391, ал. 3, т. 1 се изменя така:

„1. организира и осъществява охраната на съдебните сгради, на сградите на Министерството на правосъдието, предназначени за централната администрация, на сградата на Агенцията по вписванията - Централно управление, както и на изпити, конкурси и избори, организирани от Министерството на правосъдието и Висшия съдебен съвет.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§15. В § 218 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 62 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

(1) Всички образувани до изтичането на срока по § 229, т. 4 първоинстанционни дела на хартиен носител се приключват по досегашния ред във всички съдебни инстанции.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) По делата по ал. 1 може да се извършват процесуални действия в електронна форма от участниците в производствата. Съдебните актове и удостоверителни изявления могат да се издават в електронна форма, когато Висшият съдебен съвет е осигурил технологична възможност за това. Всички постъпили или създадени електронни документи се възпроизвеждат и заверяват на хартиен носител по реда и със значението по чл. 360з, ал. 8.“

3. Алинея 2 се отменя.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) Когато е снет електронен образ от висящи дела по ал. 1 или от приключени дела преди изтичане на срока по § 229, т. 4, съответният орган може да предоставя достъп до тях само за справочни цели.“

§ 16. (1) Образуваните първоинстанционни дела в периода от 01 юли 2021 г. до 30 юни 2024 г. се водят в електронна форма и на хартиен носител.

(2) По делата по ал. 1 всички подадени по електронен път документи и издадени съдебни актове в електронна форма се възпроизвеждат и заверяват на хартиен носител по реда и със значението по чл. 360з, ал. 8. По делата по ал. 1 всички подадени документи и издадени съдебни актове на хартиен носител се възпроизвеждат в електронна форма по реда и със значението на чл. 360з, ал. 8.

(3) Изявления и процесуални действия на участниците в производството и на органа на съдебна власт, извършени или удостоверени в електронна форма, се възпроизвеждат като копия по делото на хартиен носител.

(4) Органите на съдебната власт осигуряват пълното и точно съответствие между делото на хартиен носител и електронното дело чрез използваните информационни системи.

(5) Образуваните след 30 юни 2024 г. първоинстанционни дела се водят електронно съобразно чл. 360ж и чл. 360з, а актовете се постановяват съобразно чл. 360а.

(6) Висшият съдебен съвет осигурява нужните технически условия за изпълнение от съдилищата на задължението по чл. 360з, ал. 4, изр. първо за достъпа до електронните дела в помещенията, където се намират администрациите им в срок до 1 март 2024 г.

(7) Висшият съдебен съвет осигурява свързаност между Единната информационна система на съдилищата и Единната деловодна информационна система в срок до 1 март 2024 г.“

§ 17. Извършените до влизането в сила на този закон процесуални действия и изявления от участниците в съдебното производство и извършените процесуални действия и издадените актове от органите на съдебната власт в електронна форма или на хартиен носител са валидни.

§ 18. В Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 50 от 2008 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12, 19, 32 и 42 от 2009 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 13 и 100 от 2010 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 5 от 2011 г.; изм., бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 15 и 43 от 2016 г., бр. 8, 13, 63, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 42 и 65 от 2018 г., бр. 38, 83, 98 и 100 от 2019 г., бр. 68 и 98 от 2020 г., бр. 9 и 15 от 2021 г. и бр. 15 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 38:

а) В ал. 2 се създава т. 3:

„3. системата за сигурно електронно връчване, поддържана от Министерството на електронното управление.“

б) Създава се ал. 7:

„(7) Съгласието за връчване по ал. 2 може да бъде заявено:

1. предварително по конкретно дело,

2. с изрично последващо потвърждаване на връчването или

3. общо за всички бъдещи дела чрез заявление до публичен регистър, поддържан от единния портал за електронно правосъдие.“

2. Член 41 се изменя така:

„Чл. 41. (1) Страната – физическо лице, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж и е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, ако не го е заявила като настоящ адрес пред българските органи за гражданска регистрация. Такова задължение има страната и при промяна на посочения електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) При неизпълнение на задълженията по ал. 1, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда най-късно при връчване на първото съобщение. Когато страната е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото.“

3. Член 41а се изменя така:

„Момент на електронното връчване

Чл. 41а. (1) Електронното връчване се счита за извършено в момента на изтеглянето на изпратения документ от адресата.

(2) Адресатът изтегля документа в 7-дневен срок от деня на постъпването в електронната му пощенска кутия. Документ, постъпил в заявения период на отсъствие

по чл. 41б, трябва да бъде изтеглен в 7-дневен срок, считано от деня, следващ изтичането на този период.

(3) В случай, че документът не бъде изтеглен в срока по ал. 2, той се смята за връчен в първия ден след изтичането на срока за изтегляне освен, ако адресатът докаже, че документът не е постъпил или е постъпил в по-късен момент в електронната му пощенска кутия.“

4. Създава се чл. 41б:

„Период на отсъствие

Чл. 41б. (1) Лицата, регистрирани в информационните системи по чл. 38, ал. 2, т. 1 и 3 могат да заявят по електронен път, че ще отсъстват и не приемат съобщения за определени периоди, които общо не могат да бъдат по-дълги от 40 дни в рамките на една календарна година.

(2) Лицата по ал. 1 могат да заявят и периоди на отсъствие поради временна неработоспособност, удостоверена със съответния документ.

(3) Заявеното отсъствие не засяга действието на връчването спрямо документи, които са постъпили в електронната пощенска кутия на адресата преди постъпване на заявлението за отсъствие.“

5. В чл. 42, ал. 3 думите „електронен адрес за връчване“ се заличават.

6. В чл. 44:

а) в ал. 2 думите „по телефона или“ се заличават;

б) в ал. 3:

аа) точка 3 се изменя така:

„3. електронен запис за изпращането или потвърждение, че е изтеглено – при връчване чрез система по чл. 38, ал. 3 и 6.“

бб) създава се т. 4:

„4. електронен запис за връчването от системата по чл. 38, ал. 2, т. 3.“

в) създава се ал. 5:

„(5) При връчване по телефона съдебният служител отразява датата, часа, номера, начина, по който се е уверил с кого разговаря, и какво е съобщил или поканил. Когато текстът на съобщението с приложенията не може да бъде прочетен по телефона, служителят поканва адресата да се яви в канцеларията на съда в двуседмичен срок, за да ги получи. Съобщението се смята за връчено с изтичането на срока. Когато адресатът не желае да изслуша съобщението или поканата, служителят удостоверява отказа и съобщението се счита за връчено след изтичане на двуседмичен срок.“

7. В чл. 50, ал. 5 думите „на нотариуси и частни съдебни изпълнители“ се заменят с „на пенсионноосигурителни дружества, когато тези дружества са регистрирани или имат клон в Република България,“ и се създава изречение второ „Те са длъжни да посочат такъв.“

8. Член 51 се изменя така:

„Връчване на адвокат

Чл. 51. (1) Връчването на адвокат става лично в неговата кантора или на всяко място, където той се намира по служба. Връчването в кантората може да се извърши на всяко лице, което работи или сътрудничи на адвоката. При удостоверяване на връчването връчителят посочва името и качеството на получателя.

(2) Когато в адвокатската кантора не може да бъде намерено лице, което да получи съобщението, връчителят залепва уведомление по чл. 47, ал. 1. Второ уведомление не се залепва.

(3) Адвокатът не може да откаже получаването на съобщението на своя доверител, освен след оттегляне на пълномощното по реда на чл. 35, отказ от пълномощие по чл. 36, както и когато от пълномощното недвусмислено личи, че не се отнася за инстанцията, за която е призоваването. Отказът на адвоката да приеме съобщението се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказът не засяга редовността на връчването.

(4) На адвокат може да се връчи и електронно само по реда на чл. 38, ал. 2 на посочен електронен адрес. Адвокатът е длъжен да посочи такъв.“

9. В чл. 52:

а) в заглавието думите „и общини“ се заменя с „общини и лица, осъществяващи публични функции“;

б) в ал. 2:

аа) след думата „учрежденията“ се поставя запетая, а думите „и на общините“ се заменят с „общините, нотариусите, частните съдебни изпълнители, синдиците“;

бб) създава се изречение второ: „Те са длъжни да посочат такъв.“.

10. В чл. 102а:

а) алинея 2 се отменя.

б) алинея 3 се отменя.

в) в ал. 4 думите „овластен от ръководителя на съответния съд“ се заличават.

11. В чл. 102б:

а) в ал. 1 след думите „електронна форма“ се добавят „извършени извън открито съдебно заседание“.

б) алинея 2 се отменя.

12. Член 102в се отменя.

13. Член 102г се отменя.

14. Член 102д се отменя.

15. Член 102е се изменя така:

„Процесуални действия в електронна форма на участниците в съдебните производства

Чл. 102е. Участниците в съдебните производства могат да извършват процесуални действия в електронна форма при условията на Закона за съдебната власт.“

16. В чл. 102ж ал. 1 се отменя.

17. В чл. 102з:

а) Алинея 1 се изменя така:

„(1) Когато електронните изявления до съда се подават от пълномощник, към изявлението се представя електронен образ на пълномощното, снет със съответното устройство, позволяващо възпроизвеждането му, освен ако упълномощаването се извършва от страната по електронен път. Когато към електронните изявления са представени електронни образи на приложения или пълномощни, издадени на хартиен

носител, при оспорване от страните или при поискване от съда, лицето, извършило електронното изявление, следва да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него.

б) създава се нова ал. 2:

„(2) В случай че упълномощаването е извършено по електронен път, пълномощното следва да е подписано с квалифициран електронен подпис.

в) досегашната ал. 2 става ал. 3.

г) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „заявили, че желаят да получават електронни изявления от съда или не са задължени да получават такива“ се заменят с „за които не е приложимо електронно връчване“.

18. В чл. 135а, ал. 2 след думата „ареста“ се поставя запетая и се добавя „консулска служба или дипломатическо представителство на Република България в друга държава членка на ЕС.“.

19. В чл. 150, ал. 3 след думите „определен от тях служител“ се добавя „или служител на консулска служба или дипломатическо представителство на Република България в друга държава членка на Европейския съюз“.

20. В чл. 156а:

а) в ал. 4 след думата „лицето“ се добавя „или консулска служба или дипломатическо представителство на Република България в държава членка на Европейския съюз по мястото на пребиваване на страната, свидетеля или вещото лице.“;

б) ал. 5 след думата „ареста“ се добавя „консулска служба или дипломатическо представителство на Република България в държава членка на Европейския съюз,“

21. Член 183 се изменя така:

„Представяне на документи на хартиен носител

Чл. 183. Когато по делото се прилага документ, той може да бъде представен и в заверен от страната препис или като електронен образ, заверен от страната с квалифициран електронен подпис. В такъв случай при поискване тя е длъжна да представи оригинала на документа или официално заверен препис от него. Ако не стори това, представеният препис се изключва от доказателствата по делото.“

22. В чл. 234, ал. 1 след думата „протокол“ се добавя „на хартиен носител“.

23. В чл. 286, ал. 2 след думата „жалба“ се добавя: „пред Върховния касационен съд“.

24. Чл. 406, ал.1 се изменя така:

„(1) След като провери дали актът е редовен от външна страна и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, съдът постановява разпореждане за издаване на изпълнителен лист, в което посочва подлежащата на изпълнение част от акта. Изпълнителният лист се издава въз основа на разпореждането.“

§ 19. В Закона за изменение и допълнение на Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 110 от 2020 г. в сила от 30.06.2021 г.) в § 28, т. 1 думите „30 юни 2022 г.“ се заменят с „30 юни 2024 г.“.

§ 20. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от

2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 85 от 2021 г. и бр. 32 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 33, ал. 7 и 8 се отменят.
2. Заглавието на чл. 34 се изменя така: „Съдържание и форма на съдебните актове“.
3. Член 247а се отменя.
4. В чл. 310, ал. 1 думите „се изготвя в единната информационна система на съдилищата и“ и “с квалифициран електронен подпис“ се заличават.
5. В чл. 311, ал. 2 думите „се изготвя в единната информационна система на съдилищата, като“ и “с квалифициран електронен подпис“ се заличават.

§ 21. Параграф 19 влиза в сила от 30 юни 2022 г.